

MEMO

Aan OCW

Cc

Van College van Bestuur Hout- en Meubileringscollege

Datum 13 maart 2025

Betreft **bijdrage aan internetconsultatie Besluit Van School naar
Duurzaam Werk**

In het nieuwe vsv-programma, gekoppeld aan het Wetsvoorstel van school naar duurzaam werk, worden vanaf 1 januari 2026 de vsv-middelen op een andere manier verdeeld over de regio's en tussen de contactschool en de contactgemeente. Voor zowel de regio Rijnmond als Amsterdam betekent dit dat er veel minder geld naar de contactschool gaat en daarmee naar alle mbo-scholen in de regio. Dit brengt risico's met zich mee voor zowel studenten als onderwijsinstellingen en belemmert de effectiviteit van de vsv-aanpak. Jongeren zullen niet de dienstverlening krijgen die ze verdienen.

Er zijn twee punten van kritiek. Het eerste punt komt voort uit de inhoudelijke verzwaring van de taken die scholen hebben uit te voeren. Het tweede punt komt direct voort uit de nieuwe verdeelsystematiek van CBS.

Allereerst wordt de opgave veel groter voor de scholen dan dat daar een realistische vergoeding tegenover staat: zie een hogere leeftijdsgrens (meer uitval, want geen leerplicht), meer nazorg en de noodzaak voor intensere samenwerking met meerdere diensten binnen de gemeente. Het verschuiven in de regio van middelen van

doorstroompuntregio's naar scholen is niet zo maar een oplossing: ook doorstroompunten krijgen extra taken. Het bovenstaande is ook in andere bijdragen in de internetconsultatie goed onder de aandacht gebracht en werk ik daarom hier niet verder uit. Een verwijzing naar de bijdragen van de MBO Raad en Albeda College volstaat.

Op de tweede plaats lijkt de wetgever aan te nemen dat studenten die in een bepaalde regio (doorstroompuntregio) studeren daar ook wonen. Daar gaat de nieuwe CBS-systematiek van uit en daarmee ook de verdeling van middelen. Dat is echter een misvatting, want er zijn relatief veel jongeren uit een andere regio die elke dag naar Rijnmond, cq. Amsterdam komen om daar te studeren en te werken. Dit betekent dat onze preventieve en curatieve interventies ook gebruikt moeten worden voor de jongeren die niet woonachtig zijn in Amsterdam en Rotterdam. Maar daar krijgen we geen bekostiging voor straks. Moeten we hen dan wel bedienen? Ja, natuurlijk wel, want anders zouden we studenten ongelijk behandelen en ook de wetgever zegt (terecht!) dat we alle ingeschreven studenten gelijk hebben te behandelen. Maar ja, dan moet daar wel voldoende bekostiging voor zijn! Het valt op dat Den Haag en Utrecht relatief minder studenten 'van buiten' tellen en dus ook beduidend minder last hebben van deze consequentie van de bekostiging dan Rotterdam en Amsterdam. Met andere woorden: van dit tweede punt van kritiek hebben niet alle scholen evenveel last.

Voor het Hout- en Meubileringscollege (HMC), gevestigd in zowel Amsterdam als Rotterdam, telt het bovenstaande echter juist extra zwaar. Immers: maar liefst 2/3 van al onze studenten komt van buiten de doorstroompuntregio waar onze school is gevestigd. Dat geldt voor beide vestigingen. En in de praktijk zijn er onder die 'reizende' studenten behoorlijk wat vsv'ers te tellen. Zij verdienen in onze ogen dezelfde preventieve en curatieve interventies als onze 'zuiver' Amsterdamse en Rotterdamse studenten. Maar als er geen oog is voor een bijpassende bekostiging (al meerdere keren aangekaart!) is de nieuwe wetgeving moeilijk uitvoerbaar voor het HMC.

Wat niet kan is dat het HMC gedwongen wordt om met 17 andere doorstroompuntregio's zaken te gaan doen. Alleen al de administratieve lasten die hiermee gepaard zouden gaan! Het is echt een te grote belasting van partijen om met veel verschillende regio's afspraken te moeten maken.

Kortom: het HMC ziet graag een praktische oplossing voor die scholen die bovenmatig veel studenten tellen die buiten de eigen doorstroompuntregio wonen. Hoe krijgen we de middelen om ook hen goed te bedienen in de geest van de aanstaande wet?

Tot slot: een meer principiële vraag is waarom dit alles per se opnieuw in de vorm van een complexe regeling gegoten moet worden en waarom niet gekozen is voor een nette ophoging van de lumpsum met een daarbij passende heldere toelichting op de verzwaarde taken (het 'wat')? En hetzelfde aan de kant van de gemeente. Het kan eenvoudiger.

In het vertrouwen dat de bovenstaande punten serieus meegenomen worden werkt het HMC de komende jaren geconcentreerd samen met gemeenten en andere scholen aan de goede begeleiding van studenten.

Paul Oomens

Voorzitter College van Bestuur